

oplyse, at denne del vil fru Anne-Marie Meldgaard senere komme ind på.

På orlovssiden skal længerevarende uddannelsesforløb for ledige i dagpengeperioden fremover normalt aftales med AF som led i en handlingsplan, og ydelsen vil være uddannelsesgodtgørelse.

Der sker altså en målretning af uddannelsesindsatsen for ledige i forhold til arbejdsmarkedets behov gennem en stærkere inddragelse af AF-styringen af lediges uddannelsesvalg. Det betyder, at den ledige efter eget valg alene vil have adgang til arbejdsmarkedsuddannelser i op til 6 uger.

Herudover lægger trepartsaftalen også op til, at Folketinget bl.a. ophæver den forlængede dagpengeret for de 50-54-årige og ændrer reglerne for sygeperioden i dagpenge- og aktivperioden.

Jeg vil godt på Socialdemokratiets vegne understrege, at når arbejdsmarkedets parter er nået til enighed om at forkorte ydelsesperioden og at fjerne den særlige regel for de ældre a-kassemedlemmer, så er det også det, som Socialdemokratiet støtter. Det gør Socialdemokratiet ud fra en respekt for den danske model, der i den konkrete sammenhæng er et klart udtryk for, at parterne er ansvarlige, for, at de ældre kan blive inddraget, og fordi vi mener, at det ligger i tiden og udviklingen har vist, at det faktisk vil være noget, som også vil kunne efterlevs.

Her er der for seniorpolitikken et virkelighedsnært og konkret indhold, som kan løfte den demokratiske udvikling i en konstruktiv retning. Trepartsaftalen er også på dette punkt bemærkelsesværdig, fordi den dybest set er udtryk for et opgør med markedsmekanismens udstødende mekanismer. Aftalens essens er nemlig, at samfundet og erhvervslivet har brug for alle, hvilket også skal sikres ved kvalificering af arbejdsstyrken.

Afsluttende vil jeg godt sige, at der for Socialdemokratiet ingen tvivl er om, at de værktøjer, som nu tages i brug, skal ses i forhold til den positive udvikling på arbejdsmarkedet. Deri ligger også en antagelse om, at hvis arbejdsmarkedets parter ikke formår at løfte opgaven, eller hvis konjunkturerne vender, ja, så må systemet på ny tilpasses. Den politiske opgave er ikke at hæge om regler med et passivt sigte, men derimod er opgaven at tilpasse reglerne til alle gruppers aktive inddragelse i samfundslivet.

Jeg skal derfor på Socialdemokratiets vegne opfordre alle Folketingets partier til at støtte op om parternes aftale og give initiativet en reel chance.

Anne-Marie Meldgaard (S):

Som det allerede er sagt, er situationen på arbejdsmarkedet markant anderledes, end den var for 5 år siden. Regeringens politik og den gunstige udvikling i dansk økonomi har skabt 180.000 nye job og den laveste ledighed i 20 år; kendsgerninger, ingen bestrider.

Vi skal imidlertid ikke hvile på laurbærene. Ledigheden vender stadig væk den tunge ende nedad, samtidig med at vi har et erhvervsliv, der skriger efter kvalificeret arbejdskraft. Det er et paradoks, hvorfor regeringens forslag til arbejdsmarkedsreformens tredje fase er en nødvendig justering af arbejdsmarkedspolitikken, hvis vi skal – og det skal vi – realisere målene om yderligere nedbringelse af ledigheden og strukturledigheden. Derfor er det faktisk vigtigt hele tiden at være på forkant med udviklingen på arbejdsmarkedet og også turde træffe nogle enkeltstående beslutninger, som umiddelbart virker ubehagelige, men set i en sammenhæng er redskabet til at få alle med.

Med det udgangspunkt er det glædeligt, at forslaget her i dag bygger på arbejdsmarkedets parters eget forslag, og at de i samarbejde med regeringen ønsker at styrke den danske model på arbejdsmarkedet. Det er i sig selv værdifuldt og vil i langt højere grad forpligte virksomhederne, a-kasserne og de lokale fagforbund til at tage aktivt del i og ansvar for, at vi kan realisere målene om yderligere nedbringelse af ledigheden.

Der er mange bolde i luften. Der er også mange kanter, der skal slibes af, tyder de kommentarer til forslaget, som vi kender i dag, på, men jeg er faktisk overbevist om, at hvis man spørger de enkelte ledige, som er berørt af forslaget, så ønsker de en aktiv indsats, der skaffer dem fodfæste på det ordinære arbejdsmarked frem for kunstige sikkerhedsnet, som fastholder dem i passivitet.

Der er blevet fokuseret voldsomt på stramningerne i forslaget, og det er fair nok, men jeg er overbevist om, at den negative effekt vil blive minimal, i og med at det er aktiveringsdelen, der er forslagets omdrejningspunkt og dermed også det, der skal være det bærende i øvelsen for at få flere i gang og dermed gøre dagpen-